

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2573/2518

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยข่มขืนกระทำชำเราจนเป็นเหตุให้โจทก์ตั้งครรภ์และคลอดบุตรคือเด็กชาย บ. ขอให้จำเลยใช้ค่าเสียหายและรับเด็กชาย บ. เป็นบุตรพร้อมทั้งให้มีสิทธิใช้นามสกุลของจำเลยกับเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรด้วยนั้น แม้บิดาโจทก์เคยฟ้องจำเลยเป็นคดีอาญาว่าจำเลยข่มขืนกระทำชำเราโจทก์และศาลพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องเพราะบิดาโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง โดยมิได้พิพากษาว่าจำเลยมิได้ข่มขืนกระทำชำเราโจทก์ ย่อมไม่ทำให้หลักฐานของคดีโจทก์ในเรื่องนี้เสียไป เมื่อฟังได้ว่าจำเลยข่มขืนกระทำชำเราโจทก์จนเป็นเหตุให้โจทก์ตั้งครรภ์ถูกจำเลยข่มขืนกระทำชำเราจนตั้งครรภ์ ทำให้ค่าของความเป็นสาวต้องตกต่ำ และค่าใช้จ่ายในการคลอดกับแสดงว่าเด็กชาย บ. เป็นบุตรของจำเลยมีสิทธิใช้นามสกุลของจำเลยให้จำเลยจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูเด็กชาย บ. ตั้งแต่คลอดจนถึงวันฟ้องและจ่ายต่อไปเป็นรายเดือนจนกว่าเด็กชาย บ. จะมีอายุครบ 20 ปี จำเลยให้การต่อสู้ว่า ค่าเสียหายตามฟ้องเกี่ยวกับละเมิดขาดอายุความเมื่อศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ จำเลยมิได้ตั้งประเด็นเรื่องอายุความมาในคำแก้อุทธรณ์ และเมื่อศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกาต่อมา จำเลยก็มีได้ยื่นคำแก้ฎีกาจึงไม่ประเด็นเรื่องอายุความในชั้นฎีกา

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกระทำละเมิดต่อโจทก์โดยฉุดคร่าอนาจารและข่มขืนกระทำชำเราโจทก์จนเป็นเหตุให้โจทก์ตั้งครรภ์และคลอดบุตรคือเด็กชาย บ. ขอให้จำเลยใช้ค่าเสียหายที่ทำให้โจทก์เสียความบริสุทธิ์ ๑๐,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายในการคลอดบุตร ๒,๐๐๐ บาท และให้พิพากษาให้จำเลยรับเด็กชายบ่อตั้งแต่เกิดจนถึงวันฟ้องรวม + ปีเศษเป็นเงิน ๑๖,๒๐๐ บาท และอีกเดือนละ ๓๐๐ บาทนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ จำเลยให้การว่าไม่ได้ข่มขืนกระทำชำเราโจทก์ โจทก์ตั้งครรภ์และมีบุตรอย่างไรจำเลยไม่ได้เกี่ยวข้องด้วย ค่าเสียหายฟ้องเกี่ยวกับละเมิดขาดอายุความแล้ว ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ฝ่ายโจทก์เคยฟ้องจำเลยเป็นคดีอาญา แม้ผลที่สุดของคดี ศาลฎีกาจะพิพากษายกฟ้องโจทก์ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๔๘๘/๒๕๑๔ ก็ตาม ก็ไม่ทำให้หลักฐานของคดีโจทก์ในเรื่องนี้เสียไป เพราะเป็นการยกฟ้องโดยโจทก์ในคดีอาญานั้น คือบิดามีได้สมรสกับมารดาโจทก์โดยชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่มีอำนาจฟ้องหาใช้ศาลฎีกาได้พิพากษาว่าจำเลยมิได้ข่มขืนกระทำชำเราโจทก์ไม่ และศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่าเด็กชายบ่อเป็นบุตรของจำเลยซึ่งเกิดจากการที่จำเลยข่มขืนกระทำชำเราโจทก์ดังฟ้อง สำหรับปัญหาว่าโจทก์สมควรได้ค่าสินไหมทดแทนตลอดจนค่าเลี้ยงดูเด็กชายบ่อเป็นเงินเท่าไรนั้น ศาลฎีกาวินิจฉัยต่อไป ขณะเกิดเหตุโจทก์เป็นหญิงสาวบริสุทธิ์อายุเพียง ๑๕ ปีเศษ เมื่อถูกจำเลยข่มขืนจนมีครรภ์ ค่าของความเป็นสาวย่อมตกต่ำ จนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่มีชายใดประสงค์จะแต่งงานด้วย อนาคตของโจทก์ต้องสูญเสียไปอย่างแก้ไขไม่ได้ ดังนั้นที่โจทก์เรียกร้องเอาจากจำเลย ๑๐,๐๐๐ บาท กับค่าใช้จ่ายในการคลอดอีก ๒,๐๐๐ บาทจึงเป็นการสมควรแล้ว และการที่โจทก์ต้องใช้จ่ายเลี้ยงดูเด็กชายบ่อนับแต่คลอดถึงขณะฟ้องเป็นเวลา ๔ ปี ๖ เดือนเป็นเงิน ๑๖,๒๐๐ บาท หรือเพียงวันละ ๙ บาทเศษก็ไม่

หน้า 2 / 5

จากการที่จำเลยข่มขืนกระทำชำเราโจทก์ดังฟ้อง สำหรับปัญหาว่าโจทก์สมควรได้
ค่าสินไหมทดแทนตลอดจนค่าเลี้ยงดูเด็กชายบ่อเป็นเงินเท่าไรนั้น ศาลฎีกาวินิจฉัยต่อไป ขณะ
เกิดเหตุโจทก์เป็นหญิงสาวบริสุทธิ์อายุเพียง ๑๕ ปีเศษ เมื่อถูกจำเลยข่มขืนจนมีครรภ์ ค่าของความ
เป็นสาวย่อมตกต่ำ จนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่มีชายใดประสงค์จะแต่งงานด้วย อนาคตของโจทก์ต้อง
สูญเสียไปอย่างแก้ไขไม่ได้ ดังนั้นที่โจทก์เรียกร้องเอาจากจำเลย ๑๐,๐๐๐ บาท กับค่าใช้จ่ายในการ
คลอดอีก ๒,๐๐๐ บาทจึงเป็นการสมควรแล้ว และการที่โจทก์ต้องใช้จ่ายเลี้ยงดูเด็กชายบ่อนับแต่
คลอดถึงขณะฟ้องเป็นเวลา ๔ ปี ๖ เดือนเป็นเงิน ๑๖,๒๐๐ บาท หรือเพียงวันละ ๙ บาทเศษก็ไม่
มากจนเกินไป กับการที่โจทก์จะขอให้จำเลยจ่ายค่าเลี้ยงดูเด็กชายบ่อในอัตราเดือนละ ๓๐๐ บาท
นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าเด็กชายบ่อจะบรรลุนิติภาวะก็ย่อมเป็นการสมควรเช่นเดียวกัน และ
ในระหว่างเป็นผู้เยาว์อยู่นี้เห็นควรให้อยู่ในความปกครองของโจทก์ ส่วนที่จำเลยให้การต่อสู้ว่าค่า
เสียหายตามฟ้องเกี่ยวกับละเมิดขาดอายุความแล้วนั้น ปรากฏว่าในชั้นอุทธรณ์จำเลยมิได้ตั้งประเด็น
ในเรื่องอายุความมาในคำแก้อุทธรณ์ ในชั้นฎีกาจำเลยก็ได้ยื่นคำแก้ฎีกาจึงไม่มีประเด็นเรื่องอายุ
ความในชั้นฎีกา ศาลฎีกาไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย พิพากษากลับว่า เด็กชายบ่อ สัมแก้ว เป็นบุตรของนาย
จำลอง สระบัวจำเลย เกิดกับนางล้นจี่ สัมแล้วโจทก์ มีสิทธิใช้นามสกุล "สระบัว" ของจำเลย และให้
อยู่ในความปกครองของโจทก์ในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์อยู่ให้จำเลยจ่ายเงินค่าเลี้ยงดูเป็นเงิน
๑๖,๒๐๐ บาทพร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ
ให้จำเลยจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูเด็กชายบ่อเป็นรายเดือน ๆ ละ ๓๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่า
เด็กชายบ่อจะมีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ ให้จำเลยชำระค่าเสียหายแก่โจทก์ ๑๒,๐๐๐ บาท (ยิ่งศักดิ์
กฤษณจินดา ภิรม เมลลันนท์ สุธี ขอบธรรม)(๑)ศาลจังหวัดนนทบุรี - นายไพฑูรย์ เนติโพธิ์
ศาลอุทธรณ์ - นายปสพ นพรัตน์แห่งที่มากองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำ
ศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขคำพิพากษา: โจทก์ฟ้อง
ว่า จำเลยกระทำละเมิดต่อโจทก์โดยฉุดคร่าอนาจารและข่มขืนกระทำชำเราโจทก์จนเป็นเหตุให้
โจทก์ตั้งครรภ์และคลอดบุตรคือเด็กชาย บ่อ ขอให้จำเลยใช้ค่าเสียหายที่ทำให้โจทก์
เสียความบริสุทธิ์ ๑๐,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายในการคลอดบุตร ๒,๐๐๐ บาท และให้พิพากษาให้
จำเลยรับเด็กชายบ่อตั้งแต่เกิดจนถึงวันฟ้องรวม + ปีเศษเป็นเงิน ๑๖,๒๐๐ บาท และอีกเดือนละ
๓๐๐ บาทนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ จำเลยให้การว่าไม่ได้ข่มขืนกระทำชำเราโจทก์
โจทก์ตั้งครรภ์และมีบุตรอย่างไรจำเลยไม่ได้เกี่ยวข้องกับค่าเสียหายฟ้องเกี่ยวกับละเมิดขาด
อายุความแล้ว ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา
ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ฝ่ายโจทก์เคยฟ้องจำเลยเป็นคดีอาญา แม้ผลที่สุดของคดี ศาลฎีกาจะพิพากษา
ยกฟ้องโจทก์ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๙๘๘/๒๕๑๔ ก็ตาม ก็ไม่ทำให้หลักฐานของคดีโจทก์ในเรื่อง
นี้เสียไป เพราะเป็นการยกฟ้องโดยโจทก์ในคดีอาญานั้น คือบิดาไม่ได้สมรสกับมารดาโจทก์
โดยชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่มีอำนาจฟ้องหาใช้ศาลฎีกาได้พิพากษาว่าจำเลยมิได้
ข่มขืนกระทำชำเราโจทก์ไม่ และศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่าเด็กชายบ่อเป็นบุตรของจำเลยซึ่งเกิด
จากการที่จำเลยข่มขืนกระทำชำเราโจทก์ดังฟ้อง สำหรับปัญหาว่าโจทก์สมควรได้
ค่าสินไหมทดแทนตลอดจนค่าเลี้ยงดูเด็กชายบ่อเป็นเงินเท่าไรนั้น ศาลฎีกาวินิจฉัยต่อไป ขณะ
เกิดเหตุโจทก์เป็นหญิงสาวบริสุทธิ์อายุเพียง ๑๕ ปีเศษ เมื่อถูกจำเลยข่มขืนจนมีครรภ์ ค่าของความ
เป็นสาวย่อมตกต่ำ จนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่มีชายใดประสงค์จะแต่งงานด้วย อนาคตของโจทก์ต้อง
สูญเสียไปอย่างแก้ไขไม่ได้ ดังนั้นที่โจทก์เรียกร้องเอาจากจำเลย ๑๐,๐๐๐ บาท กับค่าใช้จ่ายในการ

หน้า 4 / 5

มารดาโจทก์โดยชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่มีอำนาจฟ้องหาใช้ศาลฎีกาได้พิพากษาว่าจำเลยมิได้
ข่มขืนกระทำชำเราโจทก์ไม่ และศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่าเด็กชายบ่อเป็นบุตรของจำเลยซึ่งเกิด
จากการที่จำเลยข่มขืนกระทำชำเราโจทก์ดังฟ้อง สำหรับปัญหาว่าโจทก์สมควรได้
ค่าสินไหมทดแทนตลอดจนค่าเลี้ยงดูเด็กชายบ่อเป็นเงินเท่าไรนั้น ศาลฎีกาวินิจฉัยต่อไป ขณะ
เกิดเหตุโจทก์เป็นหญิงสาวบริสุทธิ์อายุเพียง ๑๕ ปีเศษ เมื่อถูกจำเลยข่มขืนจนมีครรภ์ ค่าของความ
เป็นสาวย่อมตกต่ำ จนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่มีชายใดประสงค์จะแต่งงานด้วย อนาคตของโจทก์ต้อง
สูญเสียไปอย่างแก้ไขไม่ได้ ดังนั้นที่โจทก์เรียกร้องเอาจากจำเลย ๑๐,๐๐๐ บาท กับค่าใช้จ่ายในการ
คลอดอีก ๒,๐๐๐ บาทจึงเป็นการสมควรแล้ว และการที่โจทก์ต้องใช้จ่ายเลี้ยงดูเด็กชายบ่อนับแต่
คลอดถึงขณะฟ้องเป็นเวลา ๔ ปี ๖ เดือนเป็นเงิน ๑๖,๒๐๐ บาท หรือเพียงวันละ ๙ บาทเศษก็ไม่
มากจนเกินไป กับการที่โจทก์จะขอให้จำเลยจ่ายค่าเลี้ยงดูเด็กชายบ่อในอัตราเดือนละ ๓๐๐ บาท
นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าเด็กชายบ่อจะบรรลุนิติภาวะก็ย่อมเป็นการสมควรเช่นเดียวกัน และ
ในระหว่างเป็นผู้เยาว์อยู่นี้เห็นควรให้อยู่ในความปกครองของโจทก์ ส่วนที่จำเลยให้การต่อสู้ว่าค่า
เสียหายตามฟ้องเกี่ยวกับละเมิดขาดอายุความแล้วนั้น ปรากฏว่าในชั้นอุทธรณ์จำเลยมิได้ตั้งประเด็น
ในเรื่องอายุความมาในคำแก้อุทธรณ์ ในชั้นฎีกาจำเลยก็ได้ยื่นคำแก้ฎีกาจึงไม่มีประเด็นเรื่องอายุ
ความในชั้นฎีกา ศาลฎีกาไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย พิพากษากลับว่า เด็กชายบ่อ สัมแก้ว เป็นบุตรของนาย
จำลอง สระบัวจำเลย เกิดกับนางล้นจี สัมแล้วโจทก์ มีสิทธิใช้นามสกุล "สระบัว" ของจำเลย และให้
อยู่ในความปกครองของโจทก์ในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์อยู่ ให้จำเลยจ่ายเงินค่าเลี้ยงดูเป็นเงิน
๑๖,๒๐๐ บาทพร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ
ให้จำเลยจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูเด็กชายบ่อเป็นรายเดือน ๆ ละ ๓๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่า
เด็กชายบ่อจะมีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ ให้จำเลยชำระค่าเสียหายแก่โจทก์ ๑๒,๐๐๐ บาท (ยิ่งศักดิ์
กฤษณจินดา วิกรม เมาลานนท์ สุธี ขอบธรรม)()ศาลจังหวัดนนทบุรี - นายไพฑูรย์ เนติโพธิ์
ศาลอุทธรณ์ - นายปสพ นพรมภา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/2573/2518>